

Cari olanda hayat vardır.

Hayat cereyandır.

Cereyana kapılma.

İnsanın ortak duygusu kendini fazla önemsemesi. İnsanın gerçek değeri, varolmaya değer mi veya konuşmayı hakediyor mu? İnsan kendini değersiz görecektir kadar bile değerli mi? O halde nasıl bir değerden bahsedebiliyoruz?

Ancak bunun da böyle olması geektir. İnsanı kendisi için diğerlerinden daha fazla değerli olması gerekiyor ki, bir manası olsun ve yaşamaya devam edebilsin.

Hayatta *ehven-i şer* düşüncesine pek iyi bakmazdım, ancak pek çok durumda insanların bununla hareket etmek zorunda olduklarına, mutlak bir iyiden hemen hemen hiçbir zaman bahsedemeyeceğimize kanaat ettim. İnsanın *ehven-i şer*de neyi, neyden daha şer gördüğü, tüm meseleyi belirliyor.

Batı'da yavaş yavaş gelişen ve genelde *teknoloji gelişiyor, bu insanların yerini alacak, onlara ne olacak?* sorusuyla beraber gelen bir *temel gelir* tartışması vardır. *Vatandaşlık geliri*. İnsanlar çalışmasalar da, belli bir gelirin kendilerine sağlanması.

Bunun sair faydaları var, bunlardan birinin *terör* konusunda olacağını düşünmeye başladım. Türkiye'nin terörle mücadele için ayırdığı rakamın az bir kısmını, işin içine fazla bürokrasi katmadan ve isteyen herkese sunacak şekilde temel gelire çevirmesinin ve herhangi bir şekilde şiddete bulaşmış, bulaşmaya niyetlenen kimselerin bu hakkının iptal edilmesinin, şimdiki gibi, hiçbir şey vermeyip, suça karışırsa ceza vermesinden daha etkili olduğunu düşünüyorum.

Bizim adalet ve hukuk sistemimiz, bugün karşı karşıya olduğu üniversitesinden, adliyesine terör destekçiliğiyle mücadele edecek kıvraklıkta değil. Belki vazifelerini hakkıyla yapmıyorlar, belki korkuyorlar, belki hükümetin aleyhine yazılacak bir şeyler peşindeler ama neticede ülkede gerekli bazı mekanizmaların etkisiz olduğunu hissediyoruz. Hükümet mensuplarının terörü *kınadığı* bir yer burası, yapan da senin kınamanı çok dert ediyordu emin ol.

Ancak bunlar hakkıyla çalışsa bile, Batı'nın içinde bulunduğu *Faşizm mi, Terör mü* çıkmazını görünce, aslında güvenlik cihazlarının yapabileceklerinin de sınırlı olduğunu düşünmeye başladım. *İnsanların topluma kazandırılması* nasıl olacak, onların birilerini öldürmeye niyetlenmemesi nasıl olacak, bunun peşindeyim.

Kendini öldürebilen insanı, silahla durdurabilir misiniz?

Bunun için burada bu insanlara, yaşamaları (ve bu arada bizi de öldürmemeleri) için *rüşvet* vermenin, diğer tür çözümlerden daha makul olduğu düşüncesi uyanıyor. Bu insan tabiatına ve akla gelen ilk fikre aykırı, biz düşmanlarımıza topla tüfekle saldırırız, onları öldürürüz, haşa onlara *rüşvet* vermeyiz. Ancak verdiğimiz *rüşvet*, bu kendini öldürmeye meyyal insanları, silahtan daha etkili şekilde durduracaksa?